

Front klasztoru jezuitów w Neapolu Gesu Nuovo, w którym mieszkał o. Juliusz Mancinelli

Korona na wieży Kościoła Mariackiego w Krakowie założona w roku 1666 na pamiątkę Ślubów Łwowskich króla Jana Kazimierza. Jest to druga korona. Pierwsza była założona w 10. rocznicę śmierci SB Juliusza Mancinello na cześć Królowej Polski

S.B. Juliusz Mancinelli. Portret namalowany w roku 2010 przez Agnieszkę Szymczak

ZARZĄD
STOWARZYSZENIA
MANCINELLI
2010

Wg Estreichera z 1915 r. Ten starodruk został drukiem wznowiony w roku 1636 w Wilnie a trzeci raz w Krakowie w 1651 roku.

Pierwsze wydanie wileńskie znajduje się w Bibliotece Raczynskich w Poznaniu (wyrwane jest około 70 ostatnich stron dotyczących Mancinello dokonane około 100 lat temu w czasie zaborów).

Wydanie wileńskie z roku 1635 ma aprobatę tamtejszego biskupa Abrahama Woyny.

2. *Vita Magni servi Dei P. Julii Mancinelli SJ* autorstwa Jacobo Cellesio i Simone Mair (wersja łacińska) z roku 1677 (s. 408). Imprimatur: Monachium 27-X-1676r.

3. *Vita del servo di Dio Padre Giulio Mancinelli* autorstwa Jacobo Cellesi (wersja włoska) zadeklowana Ojcu Świętemu Klemensowi IX. Imprimatur: Rzym 24-V-1668

4. Starodruk we Florencji: *Vita magi servi Dei p. Julij Mancinelli Societatis Jesu*. Italice scripta a p. Jacobo Cellesio. Bibl. Nazionale Centrale di Firenze. Collocazione: MAGL. 9. 4. 39. Inventario: CF005664999

Książki:

1. *Encyklopedia wiedzy o jezuitach*, oprac. L. Grzebień SJ, Kraków 1996, s.405

2. Ks. Józef Niżnik: *Św. Andrzej Bobola w: Biuletyn Akcji Katolickiej*, Strachocina, 2005

3. Arno Giese – *Królowa Narodu* – tom 4 - Bernardinum - Pelplin 2007

4. Arno Giese – *Królowa Narodu* – tom 9 - Bernardinum - Pelplin 2010 – tutaj znajduje się pełny tekst książki o. Józefa Stanisława Pietrzaka: *Niepokalana Królowa Polski*, wydanej za aprobatą kardynała Adama Stefana Sapiehy w Krakowie w roku 1926, w której znajdują się opisy objawień jakie otrzymał od Królowej Polski o. Juliusz Mancinelli

5. Ewa Hanter – *Zwycięstwa Różańcowe* – Wydawnictwo SS. Loretanek - Warszawa 1995

6. *Tysiąc wielką chlubą naszego narodu* – Fundacja "Nasza Przyszłość" - Toruń 2000

7. Ks. Józef Orchowski – *Różańcowe Jerycha* – modlitewnik - Imprimatur Kurii Diecezji Sandomierskiej 2005

8. *Mszalik* z roku 1931 ze wspomnieniem o Mancinellim

Artykuły prasowe:

1. Maria Chojnowska – Tekst w miesięczniku. *Mały Apostoł* – Pallotyni - Warszawa - maj 1993

2. Ks. Stanisław Maciątek SJ – Tekst w *Kółku Różańcowym* z roku 1923 pod red. bł. Ignacego Kłopotowskiego – objawienia z roku 1617

3. Ks. Ksawery Wilczyński – *400 lat temu Matka Boża ogłosiła się Królową Polski* – Nasz Dziennik - Nr 106 - 8/9 maj 2010

4. Ks. Ksawery Wilczyński – *400 lat temu Najświętsza Maryja Panna ogłosiła się Królową Polski* – Michael - Edycja Polska - Nr 56, Rok XII, marzec-kwiecień 2010

5. *Królowa Wniebowzięta* – ze skarbca ks. Kłopotowskiego – Różaniec - Nr 7/8 - lipiec-sierpień 2003 - Wydawnictwo Sióstr Loretanek

6. Stanisław Krzemiński – *Królowa Polski* – Różaniec - Nr 5 - maj 2010 - Wydawnictwo Sióstr Loretanek

Audycje TV:

1. TV TRWAM – audycja w czasie spotkania Rodziny Radia Maryja w Zakopanem w Sanktuarium MB Fatimskiej z fragmentem o Juliuszu Mancinellim - Księża Pallotyni - 16 sierpnia 2010

Internet:

1. http://pl.wikipedia.org/wiki/Giulio_Mancinelli

2. Przemysław Kucharczak źródło: www.opoka.org.pl/bibliotek/T/TS/gn200818-nmp.html za: <http://dziekonmp.wordpress.com/tag/korona>

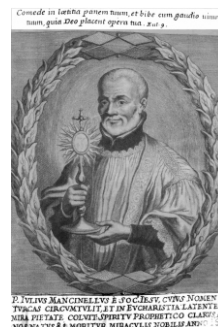
3. www.gesunuovo.it - krótka wzmianka o Mancinellim

W sprawach Stowarzyszenia Mancinelli prosimy o kontakt: Wojciech Deresiński (sekretarz): tel. 663 695 644 lub 61 87 77 238, e-mail: inprincipio@plusnet.pl

STOWARZYSZENIE MANCINELLI Informator 5/2010

Sługa Boży Juliusz Mancinelli – życie i świętość

Portret Sługi Bożego Juliusza Mancinellogo opublikowany w dziele: *Vita magni servi Dei P. Julii Mancinelli* z roku 1677

Św. Stanisław Kostka (1550-1568)

Sługa Boży Ojciec Juliusz Mancinelli (Giulio Mancinelli SJ) urodził się w miejscowości Macerata we Włoszech 13 października 1537 roku a zmarł w Neapolu 14 sierpnia 1618 roku. Był zakonnikiem-jezuitą włoskim. Był mistrzem nowicjatu rzymskich jezuitów, tego samego w którym zmarł św. Stanisław Kostka. Był starszy od św. Stanisława o 13 lat. Wydaje się jednak, że to św. Stanisław Kostka był jego duchowym przewodnikiem. Był świadkiem życia i śmierci św. Stanisława w nocy z 14 na 15 sierpnia 1568 roku. Pełnił też funkcje rektora Kolegiów, był misjonarzem na Bałkanach – w Dalmacji i Bośni. W 1583 roku założył misję jezuicką w Turcji – w Konstantynopolu. Był również misjonarzem w Afryce. W latach 1585-1586 przebywał w Polsce w Kamieńcu Podolskim (obecnie na Ukrainie) oraz w Jarosławiu k/Krakowa. Był wychowawcą Andrzeja Gembickiego, sufragana krakowskiego. Był sławny ze swej świętości i darów Bożych, miał opinię proroka i cudotwórcy. Zakładał wiele dzieł miłosierdzia, a tam gdzie przybył, stwierdzano liczne nawrócenia. Kapłan ten odznaczał się wielkim nabożeństwem do Najświętszego Sakramentu, Najświętszej Maryi Panny oraz modlitwą za dusze w czyśćcu cierpiące, których wiele poszło do nieba za jego wstawiennictwem. Odznaczał się również wielkim nabożeństwem do świętych polskich, szczególnie do św. Stanisława biskupa oraz do św. Stanisława Kostki, którego świętość uznawał za jego życia i po śmierci, podobnie jak cały zakon jezuicki, który świętością Stanisława Kostki był uradowany i zaszczycony. Modlił się za Polskę. Miał trzy objawienia Matki Bożej jako Królowej Polski. Jedno z nich było w Krakowie 8 maja 1610 roku. Po tych objawieniach, które zostały uznane zarówno przez papieża Aleksandra VII jak również przez Polaków, rozpoczęło się szerzenie kultu Królowej Polski Wniebowziętej. Treść tych objawień rozprowadzał m.in. Kanclerz Wielki Księstwa Litewskiego Albrecht Radziwiłł z Nieświeża, w czym wspomagał go św. Andrzej Bobola, późniejszy autor tekstu Ślubów Łwowskich króla Jana Kazimierza, które odbyły się 1 kwietnia 1656 roku. W roku 1635 książę Albrecht Radziwiłł ogłosił drukiem książeczkę pt. *Dyskurs nabożny z kilku słów wzięty o wystawianiu Najświętszej Panny Bogurodzicy Maryjnej*. Treścią tej książeczki jest objawienie, jakie od Matki Bożej otrzymał o. Juliusz

1. Wizja Mancinello - Neapol - 14 - 08- 1607.
U stóp Maryi klęczy św. Stanisław Kostka

2. Wizja Mancinello - Kraków - 08-05-1610.
Rzeźba w ołtarzu w Rostkowie – miejscu urodzenia św. Stanisława Kostki, który klęczy przed Królową Polski.

3. Wizja Mancinello - Neapol - 14-08-1617.
Św. Stanisław Kostka klęczy przez NMP. Obietnica Maryi dla o. Juliusza, że za rok ujrzy Maryję w chwale niebios.

Mancinelli w Neapolu. W czasie tego objawienia Matka Boża powiedziała, że chciałyby być czczona tytułem KRÓLOWA POLSKI. Jest w niej napisane: *Ma zlecone Polska nasza nabożeństwo do tej Córki Marię, y wielkie odnosi dobrodziejstwa. Położe tu com słyszał dla ukontentowania pobożnych serc, y pobudzenia głębszej dewocycy do Panny Bogarodzicy. Był zakonnik świętobliwy, którem ja znał, Societatis Jesu, w Neapolu mieście włoskim, imieniem Julius Mancinelli. Ten tak się podnosił w bogomyślności, y w dziwnych rozmyślaniach, osobliwie ku Najświętszej Pannie, że też często z Nią rozmawiał, y cieszył oczy swoje jakie na tym placu niedoskonałości być mogło. Raz rozpalony będąc miłością duchowną y chcąc Ją nazwiskiem do serca Jej przypadającym nazwać, pytał, jakimby tytułem poczcic mógł, otrzymał respons od MARIEY, zow mie Królową Polską. Jeżeli tak jest, szczęśliwemi jesteśmy, y dobrze.* Książeczka z tym wezwaniem Matki Bożej, aby czcić Ją jako Królową Polski, zrobiła ogromne wrażenie na ówczesnych Polakach, którzy od tego czasu nazywali NMP Królową Polski – ponad dwadzieścia lat przed Ślubami Lwowskimi! Książeczka ta była kilkakrotnie wznawiana i była czynnikiem rozpowszechniania nabożeństwa do Maryi jako Królowej Polski.

Ten sam Albrecht Radziwiłł ufundował w roku 1620 obraz Matki Bożej, który przywieziony do Wilna, trafił w roku 1626 do OO. Karmelitów i został umieszczony w Ostrej Bramie, gdzie znajduje się do dnia dzisiejszego.

14 sierpnia 1608 roku ojciec Juliusz Mancinelli był zatopiony w modlitwie w klasztorze Gesu Nuovo w Neapolu. Kiedy oddawał najgłębszą część Wniebowziętej, wówczas ukazała mu się w królewskiej purpurze Niepokalana Dziewica z dzieciątkiem na ręku. U Jej stóp klęczał św. Stanisław Kostka. Ojciec Juliusz nigdy nie widział Maryi w tak wielkim majestacie i zapragnął pozdrowić Ją tytułem, jakim jeszcze nikt Jej nie uczcił. Wtedy Najświętsza Panna powiedziała:

A czemu Mnie Królową Polski nie zowiesz? Ja to królestwo wielce umiowałam i wielkie rzeczy dlań zamierzam, ponieważ osobiłwą miłością ku Mnie pałają jego synowie.

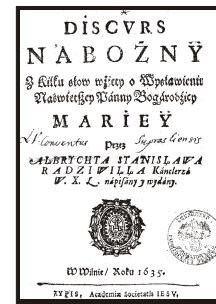
Powiedziawszy to Bogarodzica jakby czekała na odpowiedź Wielbego Sługi Bożego, który też zawołał: *Królowo Polski Wniebowzięta – módl się za Polską!*

Po tych słowach nasza Królowa i Pani miłośnie spojrzała na klęczącego u Jej kolan Stanisława Kostkę a potem na ojca Mancinellogo i słodko rzekła: *Jemu tę łaskę zawdzięczasz!*

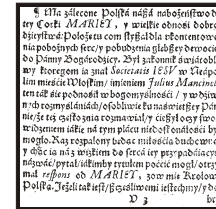
Ojcowie jezuiti zbadali to objawienie i uznali je. Stąd, za zezwoleniem swoich przełożonych ojciec Juliusz przekazał wiadomość o tym objawieniu swemu przyjacielowi jezuitcie w Polsce, Mikołajowi Łęczyckiemu. Za jego pośrednictwem wiadomość ta dotarła do króla Zygmunta III Wazy. Dowiedział się o niej również ksiądz Piotr Skarga i cały zakon jezuitów. Wkrótce też rozgłosili, że sama Bogarodzica raczyła nazwać się i ogłosić Królową Polski i że **wielkie rzeczy dla nas zamierza.**

Była to rzecz niesłychana, albowiem żadnemu innemu narodowi chrześcijańskiemu łaska taka nie była dana ani przedtem ani potem. Niewypowiedziany entuzjazm zapanował w Polsce. Zwracano uwagę na fakt, że ogłoszenie się Maryi jako Królowej Polski zostało przekazane przez Włocha, kapłana jezuitę, aby nikt Polakom nie mógł zarzucić, że sami Polacy to wymyślili.

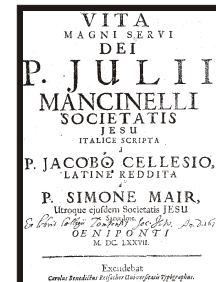
W roku 1610 ojciec Juliusz wybrał się w pielgrzymkę do Polski, chcąc odwiedzić grób św. Stanisława biskupa, do którego miał wielkie nabożeństwo. Miał 73 lata kiedy podjął długą i trudną drogę z Neapolu do Krakowa.

Strona tytułowa książki *Dyskurs nabożny z kilu słów wzięty o wystawianiu Najświętszej Panny Bogurodzicy Maryjnej* wydanej przez Wielkiego Kanclerza Litewskiego Księcia Radziwiłła w 1635 roku. Udokumentowana podstawa czci NMP jako Królowej Polski na dwadzieścia lat przed potopem szwedzkim!

Fragment z "Dyskursu nabożnego..."
Ze zdaniem "Zow mie Krolowa Polska"

Strona tytułowa książki Jacobo Celestio *Vita Padre Julio Mancinelli* z roku 1677

Gdy przybył do Krakowa, 8 maja 1610 roku, został powitany przez króla Zygmunta III Wazę razem z dworem.

Pierwsze swoje kroki skierował do katedry wawelskiej do grobu św. Stanisława biskupa. Padł krzyżem i modlił się za Polskę, dziękując Bogu za Polskę, Matkę Świętą. Gdy w czasie Mszy św. modlił się za pomyślność królestwa polskiego, ujrzał w wielkiej postaci Maryję, w królewskim olśniewającym majestacie, która powiedziała do Niego te słowa:

JA JESTEM KRÓLOWĄ POLSKI. JESTEM MATKĄ TEGO NARODU, KTÓRY JEST MI BARDZO DROGI, WIĘC WSTAWIAJ SIĘ DO MNIE ZA NIM I O POMYŚLNOŚĆ TEJ ZIEMI BŁAGAJ NIEUSTANNIE, A JA CI ZAWSZE BĘDĘ, JAKOM JEST TERAZ, MIŁOŚCIWĄ. (*Vita Padre Julii Mancinelli, p.116-117*)

Ojciec Juliusz wrócił do Neapolu. Po siedmiu latach, 15 sierpnia 1617 roku, po raz trzeci ukazała się Jemu NMP i powiedziała:

Juliuszu, synu mój! Za cześć, jaką masz do mnie, Wniebowziętej, ujrysz Mnie za rok w chwale niebios. Tu jednak, na ziemi, nazywaj Mnie zawsze Królową Polski.

Świątobliwość życia jezuitkiego zakonnika była badana niezwłocznie po jego śmierci, jednak później zebrane już dokumenty zaginęły gdzieś pomiędzy Neapolem a Rzymem i sprawa się odwleka. Polacy, którzy zabiegali o kanonizację o. Juliusza zaraz po Jego śmierci, otrzymali relikwie – część Jego głowy i portret. Późniejsza kasata zakonu OO. Jezuitów (1773 rok) wstrzymała sprawę procesu kanonizacyjnego po dziś dzień. Stowarzyszenie Mancinelli chce doprowadzić do wznowienia procesu beatyfikacyjnego a potem kanonizacyjnego tego wielkiego Sługi Bożego przez odpowiednie władze kościelne.

Świadectwem świętości życia O. Juliusza jest książka wydana zarówno po łacinie jak i po włosku: „Życie wielkiego sługi Bożego O. Juliusza Mancinellogo Societas Jesu” (wydana w 1677 roku). Autorami są ojcowie Jacobo Cellesio SJ i Simone Mair SJ. Józef Stanisław Pietrzak podaje, że to właśnie w „Vita” O. Mancinellogo zawarty jest opis objawień udzielonych przez Maryję O. Juliuszowi. Nie istnieje, niestety, polskie wydanie tej książki, co szkodzi nie tylko o. Mancinellemu, ale również Polakom, którzy są Jego dłużnikami w temacie Królowa Polski.

Objawienia Mancinellogo wywołały w Polsce olbrzymi odzew u współczesnych. Mieszkańcy Krakowa w roku 1628 ozdobili wieżę Kościoła Mariackiego pozłacaną koroną na cześć Maryi, w dziesiątą rocznicę śmierci o. Juliusza Mancinellogo. Aktualna korona pochodzi z roku 1666 i została założona w 10. rocznicę Ślubów Lwowskich króla Jana Kazimierza.

W kościele, w wielkopolskim Rokietnie, jest zawieszony obraz Maryi jako upamiętnienie objawień o. Juliusza Mancinellogo. Jego inspiracją była Matka Boża z Guadelupe. Na podstawie objawień Mancinellogo powstał też obraz MB Ostrobramskiej, na którym NMP ma dwie korony – jako Królowa Świata i jako Królowa Polski. Dziś w sanktuariach polskich wisi kilkanaście obrazów Maryi z Orłem Białym na piersiach, z których najsztywniejszym jest obraz Królowej Polski w Licheniu. Królową Polski zaczęli nazywać Maryję również Paulini z Jasnej Góry. Już w roku 1642, przed potopem szwedzkim, paulin Dionizy Łobzyński mówił, że Maryja jest *Królową Polski, Patronką bitnego narodu, Patronką naszą, Królową jasnogórską, Królową niebieską, Panią naszą dziedziczną.*

BIBLIOGRAFIA:
Archiwalia:

1. Albrecht Radziwiłł – *Dyskurs nabożny...* – oryginał znajduje się w Bibliotece Uniwersyteckiej w Warszawie, w dziale starodruków.